

Help het Tienerhuis

In april 2023 was ik met mijn gezin bij de heropening van het opgefriste Tienerhuis in Brouwhuis. Nog geen twee jaar later zitten de deuren op slot. Op 23 januari stonden er meer dan tweehonderd kinderen op de dansvloer tijdens de laatste disco. Ik hoop dat zij nog dit jaar opnieuw mogen laten zien hoe je een zaal laat stuiteren.

Wij willen dat het Tienerhuis blijft bestaan. In het verkiezingsprogramma van de Helmondse VVD staat helder: “We starten in West, Oost, Binnenstad, Rijpelberg en Brouwhuis een pilot met beheerde chillplekken: veilige hangplekken met urban sport en jongerenwerk.” Het programma bevat meer duidelijke ambities gericht op welzijn, ontmoeting en het verminderen van overlast.

Het mentale welbevinden van jongeren staat namelijk meer dan ooit onder druk. Dat lees ik niet alleen in onderzoeken, maar dat zie ik ook in mijn dagelijkse werk in het onderwijs. En juist daarom zijn veilige plekken om elkaar te ontmoeten bittere noodzaak.

Die voorlopige sluiting van het Tienerhuis is niet alleen zonde, het is ronduit schrijnend. In Brouwhuis en de Rijpelberg hebben ouders en vrijwilligers al weken een knoop in hun maag. Het is hét gesprek op het schoolplein. Een moeder verwoordde het treffend: het Tienerhuis was voor haar dochter meer dan een plek om iets te doen. Het was een veilige plek waar ze zichzelf kon zijn en zich thuis voelde. “Het is een plek die kinderen helpt op te groeien, zelfvertrouwen te ontwikkelen en vriendschappen voor het leven te sluiten.”

Doen
wat
werkt.

Ze is bang dat er geschermd zal worden met het nieuwe Skeetpark, maar dat ligt aan de Churchillaan. Kinderen gaan niet 4 kilometer fietsen over een industrieterrein. “We willen graag een veilige, beheerde ontmoetingsplek dichtbij huis.”

Ik sprak ook een koppel dat jarenlang vrijwillig de muziek verzorgde bij de disco's. Hun eigen kinderen zijn inmiddels volwassen, maar het idee dat het Tienerhuis verdwijnt, raakt hen diep. De voorzitter is moegestreden, las ik. “De gemeente steekt miljoenen in andere zaken, maar een paar duizend euro voor een jeugdhonk zit er niet in.”

Dat schuurt. Niet omdat er geen geld is, maar omdat er keuzes worden gemaakt. En juist daar wringt het richting deze verkiezingen. Als we allemaal zeggen dat jongeren belangrijk zijn, dan moeten we dat laten zien. Met structurele steun. Met waardering voor vrijwilligers. Met beleid dat werkt in de praktijk.

Mensen voelen zich machteloos. Samen kunnen en moeten we ervoor zorgen dat die deuren weer opengaan. Met voldoende subsidie en met oog voor vrijwilligers. Ik probeer het vanaf hier, zoals zovelen al smeekten op andere plekken. In het belang van de nieuwe generatie. Laten we doen wat werkt.